

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členiek senátu JUDr. Dariny Ličkovej a JUDr. Kataríny Pramukovej v právnej veci žalobcu: **JUDr. D.P.**, N.B., správca konkurznej podstaty úpadcu **T., a. s.**, v likvidácii, so sídlom C.T., IČO: X., zastúpený JUDr. J.G., advokátom so sídlom AK - K.B. proti žalovanému: **I.B.**, nar. X., bytom G.T., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: **Mgr. Ing. P.K.**, správca konkurznej podstaty úpadcu **T.**, štátny podnik v likvidácii, so sídlom T., IČO: X., sídlo kancelárie správcu F.T., č. správcu 1138, o **zaplatenie 367,25 eur s príslušenstvom**, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 19. januára 2011, č. k. 10 Cbi/28/2009-118, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19. januára 2011, č. k. 10 Cbi/28/2009-118 **p o t v r d z u j e.**

Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 19. januára 2011, č. k. 10 Cbi/28/2009-118 žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že žalobca žalobou podanou na Okresnom súde Trnava 2. júla 2009 sa ako správca konkurznej podstaty úpadcu T., a. s. v likvidácii, T., IČO: X. domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie dlžného nájomného za 3-izbový byt č. 21, nachádzajúci sa na G. v celkovej výške 367,25 eur s príslušenstvom, na základe zápisu o dohode o odovzdaní a prevzatí bytu z 3. januára 1990.

K žalobe doložil žalobca evidenčný list vyhotovený žalobcom, zápisom o dohode o odovzdaní a prevzatí bytu z 3. januára 1990, z ktorého vyplýva, že nájomné sa platí mesačne pozadu, najneskôr do 5. dňa nasledujúceho mesiaca. Ak nájomné nie je zaplatené do 5 dní po jeho splatnosti, t. j. do 10. dňa bežného mesiaca, nájomca je povinný zaplatiť prenajímateľovi poplatok z omeškania a prehľadom dlžného nájomného za obdobie 11/2008 až 03/2009, a to vo výške 73,45 eur mesačne.

Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním doručeným súdu 10. júna 2010, v ktorom uviedol, že žalované sumy nájomného mesačne poukazoval na účet prenajímateľa T., š. p. v konkurze, k rukám správcu Mgr. Ing. K., a to s ohľadom na skutočnosť, o ktorej ho informoval prenajímateľ, že Okresný súd Trnava zamietol žalobu žalobcu podanú proti správcovi o vylúčenie bytov zo súpisu podstaty a Krajský súd v Trnave rozsudok potvrdil. Súčasne vyjadril súhlas so vstupom Mgr. Ing. K. do konania ako vedľajšieho účastníka na jeho strane, namietol vecnú a miestnu príslušnosť Krajského súdu v Bratislave a obecne, bez konkrétneho určenia, si uplatnil náhradu trov konania. Podanie je doložené bankovými dokladmi o realizovaných platbách nájomného.

Na základe uznesenia súdu prvého stupňa, č. k. 10 Cbi/28/2009-79 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Obo 128/2010, právoplatného 25. novembra 2010, vstúpil do konania na strane žalovaného vedľajší účastník, ktorý právny záujem na svoj vstup do konania odôvodnil poukazom na rozsudok Okresného súdu Trnava, č. k. 44 Cbi/6/2007-653 z 26. marca 2008 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Trnave, č. k. 21 CoKR/4/2008-767, na základe ktorých odvodzuje svoje právo disponovať s predmetnými nehnuteľnosťami.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 19. januára 2010, č. k. 6 Ndob 28/2009 rozhodol, že príslušným na prejednanie veci je Krajský súd v Bratislave.

Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie písomnými podaniami účastníkov a listinnými dôkazmi, najmä výpisom z LV č. 7130, vedeného Správou katastra T., obec T., k. ú. T., rozsudkom Okresného súdu Trnava, č. k. 44 Cbi/6/2007-653 z 26. marca 2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave., č. k. 21 CoKR/4/2008 z 23. septembra 2008, ktoré si konajúci súd vyžiadal od príslušného súdu, a to pre potrebu toho i ďalších konaní s rovnakým predmetom sporu, uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1 CoKR/17/2008 a dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť.

Z listinných dôkazov súd prvého stupňa zistil, že byt č. 21, pridelený žalovanému, zapísaný v súpise podstaty v konkurze vedenom na majetok úpadcu T., a. s. v likvidácii (bytové domy sú podľa súpisu vykonaného žalobcom 22. júna 2000 zapísané s poznámkou v zmysle § 19 ZKV) bol do 20. marca 2009 zapísaný na LV č. 7130 pre k. ú. T. v prospech žalobcu.

Uznesením Okresného súdu Trnava z 12. septembra 2007, sp. zn. 25K/2/2007 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu T., š. p. v likvidácii, IČO: X., správcom ktorého sa stal vedľajší účastník na strane žalovaného. Správca konkurznej podstaty v novembri 2007 zapísal do súpisu všeobecnej podstaty aj nehnuteľnosti vedené na LV č. 7130.

Žalobca preto podal žalobu o ich vylúčenie zo súpisu všeobecnej podstaty úpadcu T., š. p. v likvidácii, ktorú Okresný súd Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 44 Cbi/6/2007 rozsudkom, právoplatným 20. novembra 2008, zamietol v celom rozsahu. Krajský súd v Trnave rozsudkom, sp. zn. 21 CoKR/4/2008 z 23. septembra 2008 prvostupňové rozhodnutie potvrdil. V odôvodnení konštatoval, že jednoznačné stotožnenie nehnuteľností v procese privatizácie, vstupujúcich do majetku T., a. s. prostredníctvom F. s nehnuteľnosťami špecifikovanými v žalobe nie je možné, vzhľadom na dodatočnú neoprávnenú manipuláciu s dokladmi a ich dopĺňanie (ako to vyplýva zo spoločného návrhu š. p., T., š. p., F., Ministerstva pre správu a privatizáciu národného majetku SR a SKP úpadcu T., a. s. v likvidácii, C.T.T., na začatie katastrálneho konania z 22. decembra 1999). Za takejto

dôkaznej situácie, keď žalobca na svoje tvrdenia nepredložil súdu a ani nenavrhol vykonať žiadne relevantné dôkazy, súd prvého stupňa správne konštatoval, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal právo vylučujúce zapísanie majetku do súpisu. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením, sp. zn. 6Obdo 38/2009 dovolanie žalobcu odmietol.

Z uvedeného je zrejmé, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. 7130 sú súčasne zapísané v konkurznej podstate, resp. všeobecnej podstate dvoch rôznych úpadcov.

Súd prvého stupňa ďalej uviedol, že z jeho činnosti je mu známe, že na majetok T., š. p. v likvidácii bol uznesením Krajského súdu v Bratislave 22. novembra 2001 pod sp. zn. 9K 63/2001 vyhlásený konkurz, pričom T., š. p., T. sa ešte pred vyhlásením konkurzu domáhal na Krajskom súde v Bratislave vylúčenia aj týchto nehnuteľností, ktoré sú predmetom tohto sporu, z konkurznej podstaty úpadcu T., a. s. v likvidácii. Do konania vedeného pod sp. zn. 68 Cbi/10/00 následne vstúpil aj ustanovený správca konkurznej podstaty. Konkurzné konanie vedené pod sp. zn. 9K 63/2001 však bolo skončené skôr, než bolo rozhodnuté o vylúčení majetku z podstaty v konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 68 Cbi/10/00 a uvedený spor nie je právoplatne skončený dodnes. SKP úpadcu T., š. p. v likvidácii, v konkurze vedenom Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 25K 2/2007 nikdy nepodal návrh na pokračovanie v konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 68 Cbi/10/00, nevstúpil do neho, a teda nie je jeho účastníkom.

Podľa ust. § 76 ZoKR správca úpadcu T., š. p. v likvidácii zapísal nehnuteľnosti vedené na LV č. 7130 do súpisu podstaty v novembri 2007. Keďže v konaniach vedených pred Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 44 Cbi/6/2007 a Krajským súdom v Trnave pod sp. zn. 21 CoKR/4/2008, právoplatne skončených 20. novembra 2008, nebol žalobca úspešný, sporný majetok je právne relevantne a nespochybniteľne zapísaný do súpisu podstaty T., š. p. v likvidácii, T.

Prvostupňový súd preto poukázal na ust. § 76 ods. 1 ZoKR v spojení s ust. § 39 Občianskeho zákonníka, z ktorých vyplýva, že odo dňa zápisu bytu č. 21, zapísaného na LV č. 7130 do súpisu podstaty úpadcu T., š. p. v likvidácii, je každý úkon - teda aj dlhodobý prenájom a inkasovanie platieb z neho inou osobou ako správcom, konaním v rozpore so zákonom. Zaplatenie nájomného by bolo plnením

bez právneho dôvodu, a teda bezdôvodným obohatením. Preto podľa názoru súdu prvého stupňa bolo potrebné žalobu zamietnuť.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že ich úspešnému účastníkovi - žalovanému nepriznal, keďže si žiadne trovy konania nevyčísľil.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil, a to tak, že žalobe žalobcu vyhovie a zaviazá žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 150,31 eur, poplatok z omeškania vo výške 2,5 promile za každý deň omeškania zo sumy 73,45 eur od 6. novembra 2008 do zaplattenia, zo sumy 73,45 eur od 6. decembra 2008 do zaplattenia, poplatok z omeškania vo výške 1 promile za každý deň omeškania zo sumy 73,45 eur od 6. januára 2009 do zaplattenia, zo sumy 73,45 eur od 6. februára 2009 do zaplattenia, zo sumy 73,45 eur od 6. marca 2009 do zaplattenia, ako aj náhradu trov konania, a to trov právneho zastúpenia v sume 126,45 eur na účet zástupcu z týchto dôvodov:

Odvolateľ je názoru, že súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozsudok taktiež vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí.

Právoplatným rozhodnutím Okresného súdu Trnava, sp. zn. 44 Cbi/6/2007, na ktoré sa súd v odôvodnení napadnutého rozsudku odvoláva a ktorým súd zamietol návrh žalobcu na vylúčenie vecí (zároveň aj predmetného bytu), patriacich do konkurznej podstaty úpadcu T., š. p. v likvidácii, nebola definitívne (záväzne) vyriešená otázka vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, keďže vo výroku tohto rozhodnutia súd autoritatívne určil len skutočnosť, že nevyklučuje veci (zároveň aj predmetný byt) z konkurznej podstaty úpadcu T., š. p. v likvidácii a nie skutočnosť, že vlastníkom predmetných nehnuteľností v predmetnom období bol niekto iný ako žalobca.

Odvolateľ tvrdí, že v tomto konaní je aktívne legitimovaný, a to s poukazom na ust. § 14 písm. a/ v spojení s § 19 ZKV. K dnešnému dňu nebolo rozhodnuté o vylúčení vecí zo súpisu podstaty úpadcu T., a. s. v likvidácii, a teda v zmysle ust. § 14 písm. a/ ZKV oprávnenie nakladať s majetkom podstaty (teda aj s predmetným bytom) svedčí k dnešnému

dňu JUDr. D.P., správcovi konkurznej podstaty úpadcu T., a. s. v likvidácii.

Žalobca bol prvým správcom, ktorý zapísal predmetný byt do súpisu majetku podstaty. K oprávneniu žalobcu prenajímať predmetný byt a inkasovať nájomné zaujal stanovisko Krajský súd v Bratislave, a to v uznesení Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1 CoKR/17/2009 z 29. januára 2009 (právoplatné 19. februára 2009), z ktorého vyplýva, že práva a povinnosti spojené so súpisom majetku do konkurznej podstaty však svedčia tomu správcovi konkurznej podstaty, ktorý majetok spísal ako prvý. Týmto oprávneným SKP je JUDr. D.P. ako správca konkurznej podstaty T., a. s. v likvidácii.

Do marca 2009 (vrátane) bol JUDr. D.P., SKP úpadcu T., a. s. v likvidácii vedený ako vlastníak predmetnej nehnuteľnosti v katastri nehnuteľností, ako to vyplýva z Oznámenia Správy katastra T. zo 6. júla 2009.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril vedľajší účastník na strane žalovaného.

Uviedol, že nesúhlasí s názorom žalobcu, podľa ktorého nie je možné vylúčiť vec zo súpisu z dôvodu, že tento majetok je zapísaný v súpisoch podstat viacerých úpadcov, nemá oporu v platných právnych predpisoch. Správca zapisuje majetok do súpisu na základe vlastného posúdenia, pričom záverom takéhoto posúdenia správcu je zistenie, že majetok, ktorý má byť zapísaný, tvorí konkurznú podstatu. Zapísaný majetok potom podlieha konkurzu a je predmetom speňažovania. V roku 2008 správca úpadcu T., a. s. v likvidácii posúdil, že majetok patrí T., a. s. v likvidácii len na základe zápisov o vlastníctve práve T., a. s. v likvidácii na príslušných listoch vlastníctva bez ďalšieho posúdenia neúplnosti zápisnice N 72/92, Nz 75/92 z 21. apríla 1992, spísanej na štátnom notárstve Bratislava V k prevodom dotknutého majetku. Z obsahu týchto notárskych zápisníc (súčasť spisu) je zrejmé, že T., a. s. v likvidácii nemohol nadobudnúť žiaden majetok, keďže notárska zápisnica neobsahuje určenie nehnuteľností, ktoré by mali vstupovať do základného imania T., a. s. v likvidácii. V súčasnosti dotknuté nehnuteľnosti nie sú zapísané ako vlastníctvo úpadcu T., a. s. v likvidácii a taktiež bolo právoplatne rozhodnuté, že žalobca nemá právo požadovať vylúčenie dotknutého majetku zo súpisu všeobecnej podstaty T., š. p. v konkurze, pretože T.,

a. s. v likvidácii nebol nikdy vlastníkom týchto nehnuteľností. SKP T., a. s. v likvidácii vykonal nesprávne posúdenie k rozsahu majetku podliehajúceho konkurzu vyhláseného na majetok T., a. s. v likvidácii. SKP odmieta do súčasnosti akceptovať závery právoplatných rozhodnutí Okresného súdu Trnava, Krajského súdu v Trnave, Krajskej prokuratúry v Trnave, Generálnej prokuratúry SR, ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR.

Ďalej uviedol, že v súčasnosti už bolo právoplatne rozhodnuté o nedostatku vlastníckeho práva T., a. s. v likvidácii k dotknutému majetku. Má za to, že SKP T., a. s. v likvidácii je povinný bezodkladne vylúčiť nehnuteľnosť zo súpisu majetku T., a. s. v likvidácii v súlade s ust. § 19 ods. 1 ZKV, keďže v súčasnosti niet pochyb, či vec (nehnuteľnosť) patrí do podstaty. To, že SKP úpadcu T., a. s. v likvidácii bol do marca 2009 vedený ako vlastníak predmetnej nehnuteľnosti v katastri nehnuteľností, je vyvrátiteľná právna domnienka, svedčiaca v prospech subjektu zapísaného na listoch vlastníctva, táto domnienka bola jednoznačne vyvrátená, nakoľko T., a. s. v likvidácii nepreukázala vlastnícke právo k nehnuteľnostiam. Záverom uviedol, že konaním žalobcu dochádza k porušovaniu princípu právnej istoty, protiprávnym zásahom do vlastníckeho práva T., š. p., ako aj nájomcov bytov, ktorí sú v súčasnosti už vlastníkmi dotknutých bytov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) po zistení, že odvolanie žalobcu bolo podané v zákonom stanovenej lehote a obsahuje náležitosti v súlade s ust. § 205 O. s. p., preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Žalobca vo svojom odvolaní namieta, že právoplatným rozhodnutím Okresného súdu T., sp. zn. 44 Cbi/6/2007 nebola definitívne vyriešená otázka vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti, keďže súd vo výroku tohto rozhodnutia autoritatívne určil len skutočnosť, že nevylučuje veci (aj predmetný byt) z konkurznej podstaty úpadcu T., š. p. v likvidácii a nie skutočnosť, že vlastníkom predmetných nehnuteľností v predmetnom období bol niekto iný ako žalobca.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že žalobca žalobou z 26. novembra 2007 žiadal, aby Okresný súd Trnava rozsudkom vylúčil veci z konkurznej podstaty úpadcu T., š. p. v likvidácii v konkurznej veci vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 25K 2/07.

Okresný súd Trnava vykonal rozsiahle dokazovanie a pred tým, ako vo veci meritórne rozhodol, sa podrobne zaoberal aj otázkou vlastníctva žalobcu (správcu konkurznej podstaty T., a. s. v likvidácii) k predmetným nehnuteľnostiam ako prejudiciálnej otázky, pričom dospel k právnomu záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, nepreukázal právo, ktoré zapísanie majetku do súpisu vylučuje. Žalobca nepreukázal existenciu platného právneho úkonu, ktorým došlo k nadobudnutiu vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam na F. a následne na žalobcu.

Odvolačný súd poukazuje na žalobu žalobcu podanú žalobcom na Okresný súd Trnava 26. novembra 2007 (sp. zn. 44 Cbi/6/2007), ktorou sa domáhal vylúčenia vecí z konkurznej podstaty úpadcu T., š. p. v likvidácii.

Konkurz na majetok úpadcu T., štátny podnik v likvidácii bol vyhlásený podľa zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, ktorý v ust. § 78 rieši postup pri vylúčení majetku zo súpisu podstaty. Je nesporné, že petit žalobcu v žalobe z 26. novembra 2007 je nesprávny, tak ako to konštatoval Okresný súd Trnava vo svojom rozsudku, sp. zn. 44 Cbi/6/2007.

Žalobu na vylúčenie majetku zo súpisu podstaty (excindačnú žalobu) je treba odlišovať od žaloby na určenie vlastníckeho práva. Zapísaním majetku do podstaty sa nikdy nemení skutočný vlastník tohto majetku, či už ním bol úpadca alebo iná osoba. Zápisom majetku do súpisu podstaty, rovnako ako právoplatné rozhodnutie o jeho vylúčení, resp. nevyhlásení zo súpisu podstaty, nemôže byť teda určený vlastník tohto majetku, keďže ide o iný druh žaloby. Súd, ktorý však rozhoduje o vylučovacej žalobe, môže otázku vlastníctva k majetku riešiť ako prejudiciálnu otázku, čo Okresný súd Trnava urobil.

Preto odvolací súd námietku žalobcu vyhodnotil ako nedôvodnú a nemohol k nej prihliadnuť.

Žalobca ďalej vo svojom odvolaní poukazuje na skutočnosť, že žalobca ako prvý zapísal do súpisu majetku podstaty predmetnú nehnuteľnosť, a preto mu svedčia práva a povinnosti spojené so súpisom majetku do konkurznej podstaty.

Konkurz vyhlásený na majetok dlžníka T., a. s. v likvidácii bol vyhlásený uznesením Krajského súdu v Bratislave pod sp. zn. 3K 105/99 dňa 21. decembra 1999, a teda sa riadi zák. č. 328/1992 Zb. v znení zmien a doplnkov. Je však nesporné, že voči zapísaniu tohto majetku do súpisu konkurznej podstaty bol v súlade s ust. § 19 ZKV T., štátny podnik v likvidácii tento zápis namietaný, a preto tento majetok mohol byť zapísaný v súpise majetku s poznámkou o nároku uplatneného inou osobou. Ten, kto uplatnil, (T., š. p. v likvidácii a násled. vstup SKP), že vec nemala byť do súpisu podstaty zapísaná, si na Krajskom súde v Bratislave uplatnil svoj nárok (sp. zn. 68 Cbi/10/2000). Spor nie je doteraz rozhodnutý, čo sa však pre rozhodnutie v predmetnej veci nejaví ako rozhodujúce, keďže Okresný súd Trnava rozsudkom žalobu žalobcu na vylúčenie vecí z konkurznej podstaty úpadcu T., š. p. v likvidácii zamietol, teda platí, že predmetný majetok patrí do súpisu podstaty úpadcu T., š. p. v likvidácii.

Odvolací súd považoval aj tvrdenie žalobcu, že ako prvý zapísal daný majetok do súpisu majetku podstaty za právne nedôvodné, keďže T., š. p. v likvidácii namietal tento zápis a žiadna právna norma, upravujúca konkurz, nestanovuje takéto „pravidlo“.

Odvolací súd sa stotožnil s názorom vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, že správca vyhotovuje súpis na základe účtovnej evidencie úpadcu, na základe ním vyhotoveného zoznamu majetku a na základe vlastných šetrení za využitia súčinnosti tretích osôb a s odbornou starostlivosťou. Teda žiadne ustanovenie zákona č. 7/2005 Z. z. nezakazuje správcovi zapísať do súpisu podstaty aj majetok, ktorý je zapísaný v súpise podstaty iného subjektu - úpadcu. Práve naopak, keďže T., š. p. v likvidácii uplatnil, že daný majetok nepatrí do súpisu podstaty úpadcu T., a. s. v likvidácii, bolo povinnosťou správcu T., š. p. v likvidácii zapísať tento majetok do súpisu podstaty úpadcu T., š. p. v likvidácii.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dôvody odvolania vznesené v odvolaní žalobcu považoval za nedôvodné a stotožnil sa s právnym záverom súdu prvého stupňa v celom rozsahu. Prvostupňový súd vykonal dostatočné dokazovanie, z ktorého vyvodil vecne a právne správne závery, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods.1 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že žalovanému - úspešnému účastníkovi konania trovy odvolacieho konania nepriznal, keďže mu v odvolacom konaní nevznikli.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 23. februára 2012

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová